

Ο κλάδος ελαίας, της αμνηστίας, το θράσος, ω εθνόκαφροι*

Εθνόκαφρος από το εθνικόφρων - εθνοάφρων (Καραμανλής 74) εθνόκαφρος (μετά από ανάγνωση της Σημερινής το 1992)

Επειδή οι εφημερίδες που εκδόθηκαν την 15η Ιουλίου 1974 έχουν εξαφανιστεί από τις βιβλιοθήκες και επειδή εξαφανίστηκαν επίσης όλες οι ταινίες εκείνης της εβδομάδας από το ΡΙΚ (με εξαίρεση ένα φιλμάκι 4 λεπτών) και επειδή κανένας δεν αναλαμβάνει πλέον ευθύνη για το πραξικόπημα (όλοι, βλέπετε, βρέθηκαν τυχαία έξω από το ΓΕΕΦ και τους έκαναν πρόεδρους και υπουργούς για να μας σώσουν) και επειδή η ισοπέδωση της μνήμης φτάνει πλέον στο σημείο να θεωρείται πράξη ενάντια στην «εθνική ενότητα» το να μιλάς για την 15η Ιουλίου - δηλώνουμε υπεύθυνα και είμαστε έτοιμοι να πάμε σε δικαστήριο για να το αποδείξουμε:

Την 15η Ιουλίου 1974, οι Έλληνες αξιωματικοί της εθνικής φρουράς μετά από διαταγές της Ελληνικής κυβέρνησης και σε συνεργασία με την νεοφασιστική οργάνωση ΕΟΚΑ Β την οποία ίδρυσε ο Γεώργιος Γρίβας και την οποία χρηματοδότησε η CIA, οργάνωσαν πραξικόπημα ενάντια στην Κυπριακή Δημοκρατία με στόχο να τη διαλύσουν και να προσαρτήσουν την Κύπρο στην Ελλάδα. Η σημαία του πραξικοπήματος ήταν η Ελληνική σημαία και ο ύμνος του, ο Ελληνικός εθνικός ύμνος. Με το πραξικόπημα συνεργάστηκαν πολλοί επιφανείς εθνικά σκεπτόμενοι εθνικόφρονες της Κύπρου. Στο πραξικόπημα αντιστάθηκαν δημοκρατικοί Κύπριοι, πολλοί από τους οποίους σκοτώθηκαν ή δολοφονήθηκαν εν ψυχρώ. Μετά από την πάροδο 18 χρόνων κανένας στρατιωτικός ή κυβερνητικός υπάλληλος των Αθηνών δεν λογοδότησε - ούτε καν συγγνώμη δεν ακούστηκε. Το πραξικόπημα ήταν το πρώτο μέρος των στρατιωτικών επεμβάσεων των εθνικών κέντρων στην Κύπρο που οδήγησε στις 20 Ιουλίου στην επέμβαση του Τουρκικού κράτους και τον εθνικο/γεωγραφικό διαχωρισμό του νησιού».

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΤΗΝ 15Η ΙΟΥΛΙΟΥ ΥΠΗΡΞΕ Η ΘΕΜΕΛΙΑΚΗ ΠΡΑΞΗ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ

Η αποφυλάκιση του Σαμψών:

Δεν σου ζητήσαμε να πεις κώνειο Νικόλαε

Ο Νίκος Σαμψών, ο πρόεδρος του πραξικοπήματος, είναι ελεύθερος και μάλιστα βγάζει και εφημερίδα. Αμα έχεις πλάτες, κάνεις πραξικόπημα, μετά λες ότι τυχαία σε βρήκαν στο δρόμο και σε έκαναν πρόεδρο, σε φυλακίζουν για 17 χρόνια, το σκας κανονικότητα και επιστρέφοντας απαιτείς κίολας να σου χαρίσουν την υπόλοιπη ποινή. Και μετά

βρίσκονται και μερικοί τυπάδες που σου δίνουν μισό εκατομμύριο να βγάλεις εφημερίδα. Έτσι είναι μάγκες, μην παραπονιέστε, είναι δίκαιος ο κόσμος - είναι της ΕΟΚΑ το παιδί βλέπετε, είναι και χριστιανό και το αγαπάει ο Αρχιεπίσκοπος, είναι και Έλληνας και την αγαπάει και η Ελληνική πρεσβεία. Σουτ, όχι πικρόλογα - είπαμε είμαστε η κοινωνία του ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ».

Πιστεύω ωστόσο ότι αυτό που έγινε ήταν μια συνομωσία για την υπονόμευση του ελληνισμού του αγαπητού Νίκου. Διότι, με βάση τα ελληνικά έθιμα (βλέπε Μικρασιατική καταστροφή, εκτελέσεις ΕΟΚΑ κλπ) αυτός που αποτυγχάνει στην αποστολή του στήνεται στα 6 μέτρα. Ο Σαμψών, λέει, ανέλαβε για να μας σώσει - ας το δεχτούμε. Απέτυχε. Άρα... τι στρατιώτης του Γ ρίβα είναι αυτός που δεν δέχεται τον θάνατο σαν τιμωρία της αποτυχίας του;

Αλλά ας πούμε ότι, πάει διαβρώθηκε ο πιο αγωνιστικός Ελληνισμός του, λόγω Επαφής μ' αυτό το νησί των νεοκυπρίων. Ας έκανε τουλάχιστον όπως τον Σωκράτη. Όταν η Αρχαία Αθήνα καταδίκασε τον Σωκράτη σε θάνατο, ο τελευταίος όχι απλά διαφωνούσε αλλά θεωρούσε το όλο πολιτικό σύστημα της Αθήνας απαράδεκτο. Και όμως, αρνήθηκε να αποδράσει και ήπια το κώνειο. Βεβαίως ο Σαμψών δεν είναι ο Σωκράτης. Αλλά δεν ζητήσαμε να πει και κώνειο... Λίγη αξιοπρέπεια και ανάληψη ευθυνών για το άταφο πτώμα της 15ης Ιουλίου περιμέναμε.

Γαλανόλευκος Γιαπίσμος

Ο πρόεδρος της βουλής κ. Γαλανός όταν πρωτοπήκε στη βουλή, ο υπουργός του πραξικοπήματος, ο κ. Παρισινός, σκιζόταν γιατί ήταν απαράδεκτο ηθικά, έλεγε, ένας αυτουργός του «εγκλήματος της 15ης του Ιούλη» να βρίσκεται στη βουλή. Τότε ο Παρισινός ήταν βουλευτής του ΔΗΣΥ και ο Γαλανός του ΔΗΚΟ και τα 2 κόμματα ήταν στα μαχαίρια. Το 1993 ο Γαλανός φρόντισε να ψηφίσει η ηγεσία του ΔΗΚΟ τον Κληρίδη και ο Παρισινός σαν επιλάχων ξαναεπέστρεψε στη βουλή. Ο κ. Γαλανός σιώπησε. Να πει τι; Πως για την εξουσία ξεπούλησε τη μνήμη του; Εδώ ο Κυπριανού ο αρχηγός του κόμματος του ξεπούλησε 30 χρόνια ιστορία για να υπουργοποιήσει το γιο του και θα σκεφτεί ο Αλέξης την Ιστορική μνήμη; Εδώ κάποιοι άλλοι (επαναστάτες και βάλε) που θα αναγεννούσαν (έλεγαν) την κυπριακή λογοτεχνία, που θα αμφισβητούσαν τα πάντα και τους πάντες τη δεκαετία του 70, κατάντησαν απολογητές του Αρχιεπισκόπου την δεκαετία του '90 και συ ψάχνεις για αξιοπρέπεια; Εδώ ο Ευσταθίου της ΕΔΕΚ όχι μόνο δούλεψε για να εκλεγεί ο Κληρίδης αλλά δήλωσε ότι η «σημερινή» (η εφημερίδα που αποκάλεσε το πραξικόπημα «επάναγκες») επιτελεί εθνικό έργο, και είναι ακόμα βουλευτής της ΕΔΕΚ - έλπιζε φαίνεται σε κανένα υπουργείο ο άνθρωπος. Και το ΡΙΚ επιμένει στο «ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ». Αγαπητοί συνεπιβάτες να τα θυμάστε όλα αυτά. Και να θυμάστε ότι αυτοί οι χαμολεοντισμοί για τα ψίχουλα από το τραπέζι της εξουσίας γίνονταν και γίνονται κάτω από τη σκιά και τη δικαιοδοσία της γαλανόλευκης. Της ίδιας με τη σημαία της 15ης Ιουλίου 1974.

Ο Υπαρχηγός της ΕΟΚΑ Β και ο υπουργός του πραξικοπήματος!

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Τραίνο στην πόλη - Τεύχος 10, Δεκαετία 1990-1999, 1993,

Λεμεσός, ΕΟΚΑ Β, Εθνικισμός/Ακροδεξιά

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_10:ethnokafroi&rev=1598453330

Last update: 2025/04/20 19:47

